

TABEL DE CONCORDANȚĂ

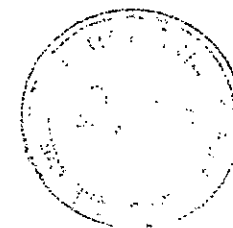
DIRECTIVA (UE) 2017/1852 A CONSILIULUI
din 10 octombrie 2017
privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană

DIRECTIVA (UE) 2017/1852 A CONSILIULUI		Proiect de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală		OBSERVAȚII
			Art. I - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. Denumirea TITLULUI IX – "Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri", se modifică și va avea următorul cuprins: "TITLUL IX – Soluționarea litigiilor fiscale generate de interpretarea și aplicarea acordurilor și convențiilor care prevăd evitarea/eliminarea dublei impuneri" 2. Înaintea articolului 282 se introduce Capitolul I, cu următoarea denumire: "Capitolul I – Procedura amiabilă în baza acordurilor sau convențiilor pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri și în baza Convenției 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea pro-	

			fiturilor întreprinderilor asociate” 3. După articolul 283 se introduce un nou capitol, Capitolul II, cuprinzând articolele 283¹ – art. 283¹⁹, cu următorul cuprins: ”Capitolul II – Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri în baza Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană”	
Articolul 16 Interacțiunea cu procedurile și derogările naționale	(5) Introducerea unei plângeri, astfel cum este prevăzută la articolul 3, pune capăt oricărei alte proceduri de acord amiabil sau de soluționare a litigiilor în curs desfășurate în temeiul unui acord sau al unei convenții care este interpretat(ă) sau aplicat(ă) în legătură cu chestiunea litigioasă relevantă.	„Capitolul II – Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri în baza Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană ART. 283¹ Obiect și domeniu de aplicare	(1) Orice persoană afectată are dreptul să apeleze la una din procedurile prevăzute de: a) Prezentul capitol care transpune prevederile Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană”; b) Acordurile sau convențiile de evitare a dublei impuneri la care România este parte; c) Convenția 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate;	

Articolul 1 Obiect și domeniu de aplicare	Astfel de alte proceduri în curs în legătură cu chestiunea litigioasă relevantă încetează începând cu data primei primiri a plângerii de către oricare dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză. Prezenta directivă stabilește norme privind un mecanism de soluționare a litigiilor între statele membre atunci când litigiile respective apar în urma interpretării și aplicării unor acorduri și convenții care prevăd eliminarea dublei impuneri asupra veniturilor și, după caz, a capitalurilor. De asemenea, stabilește drepturile și obligațiile persoanelor afectate atunci când apar astfel de litigii. În sensul prezentei directive, faptul care generează astfel de litigii este denumit „chestiune litigioasă”		(2) Introducerea unei plângeri, astfel cum este prevăzut la art. 283³, pune capăt oricărei alte proceduri amiabile sau de soluționare a litigiilor desfășurate în temeiul instrumentelor juridice prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) și care privește aceeași chestiune litigioasă. Astfel de alte proceduri, în curs, în legătură cu aceeași chestiune litigioasă încetează începând cu data primei primiri a plângerii de către oricare dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză. (3) Prezentul capitol stabilește: a) norme privind mecanismul de soluționare a litigiilor între statele membre atunci când litigiile respective apar în urma interpretării și aplicării acordurilor și convențiilor care prevăd eliminarea dublei impuneri asupra veniturilor și, după caz, a capitalurilor, la care România este parte; b) drepturile și obligațiile persoanelor afectate atunci când apar astfel de litigii. (4) În sensul prezentului capitol, faptul care generează astfel de litigii este denumit <i>chestiune litigioasă</i>.	
Articolul 2 Definiții	(1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „autoritate competentă” înseamnă auto-	ART. 283² Definiții	(1) În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) <i>autoritate competentă</i> - autoritatea unui stat	

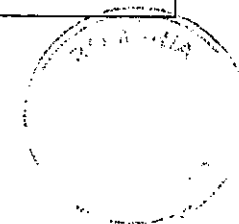
	ritatea unui stat membru care a fost desemnată ca atare de către statul membru în cauză; (b) „instanță competentă” înseamnă instanța judecătorească sau alt organism al unui stat membru care a fost desemnat ca atare de către statul membru în cauză; (c) „dublă impunere” înseamnă impunerea de către două sau mai multe state membre a unor impozite reglementate de un acord sau de o convenție menționată la articolul 1 pentru aceleași venituri sau capitaluri impozabile atunci când această impunere generează (i) sarcini fiscale suplimentare, (ii) creșterea obligațiilor fiscale sau (iii) anularea sau reducerea pierderilor, care ar putea fi utilizate pentru a compensa profiturile impozabile; (d) „persoană afectată” înseamnă orice persoană, inclusiv o persoană fizică, care își are reședința fiscală într-un stat membru și a cărei impozitare este afectată direct de o chestiune litigioasă.		membru care a fost desemnată ca atare de către statul membru în cauză. În România, autoritatea competentă este e A.N.A.F.; b) <i>instanță competentă</i> - instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare; c) <i>dublă impunere</i> - impunerea de către două sau mai multe state membre a unor impozite, reglementate de acordurile sau convențiile menționate la art. 283¹ alin. (3) lit. a), pentru aceleași venituri sau capitaluri impozabile atunci când această impunere generează una sau mai multe din următoarele situații:: 1. obligații fiscale suplimentare; 2. creșterea obligațiilor fiscale; 3. anularea sau reducerea pierderilor fiscale, care ar putea fi utilizate pentru a compensa profiturile impozabile. d) <i>persoană afectată</i> - orice persoană fizică sau juridică cu rezidența fiscală în România sau într-un alt stat membru și a cărei impozitare este afectată direct de o chestiune litigioasă.	
	(2) Cu excepția cazului în care contextul impune o interpretare diferită, orice termen care nu este definit în prezenta directivă are înțelesul care îi este atribuit la momentul respectiv în conformitate cu convenția sau acordul relevant prevăzut la articolul 1, care se aplică la data primirii primei notificări a acțiunii care are sau care va avea ca		(2) Orice termen care nu este definit în prezentul capitol are înțelesul care îi este atribuit, în conformitate cu acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a), la data primirii primei notificări a acțiunii care are sau care urmează să aibă ca rezultat o chestiune litigioasă. În cazul în care acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a) nu prevăd o astfel de defini-	

	rezultat o chestiune litigioasă. În absența unei definiții în temeiul unui astfel de acord sau al unei astfel de convenții, termenul nedefinit are înțelesul care îi este atribuit la momentul respectiv în temeiul legislației statului membru în cauză în scopul stabilirii impozitelor care fac obiectul acordului sau convenției respective, orice înțeles atribuit în temeiul legislației fiscale aplicabile din statul membru respectiv prevalând asupra înțelesului atribuit termenului în temeiul altei legislații din statul membru respectiv.		ție, termenul nedefinit are înțelesul care îi este atribuit în cuprinsul normelor legale în vigoare în scopul stabilirii impozitelor care fac obiectul acordului sau convenției respective. În acest din urmă caz, orice înțeles atribuit în temeiul normelor fiscale naționale prevalează asupra înțelesului atribuit termenului în cuprinsul altor norme legale în vigoare.	
Articolul 3 Plângeri	(1) Orice persoană afectată are dreptul să înainteze o plângere privind o chestiune litigioasă fiecăreia dintre autoritățile competente ale fiecăruia dintre statele membre în cauză, solicitând soluționarea acesteia. Plângerea este înaintată în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii care are ca rezultat sau care va avea ca rezultat o chestiune litigioasă, indiferent dacă persoana afectată a recurs la căile de atac disponibile în temeiul dreptului intern al oricărui dintre statele membre în cauză. Persoana afectată înaintează simultan plângerea, conținând aceleași informații, fiecărei autorități competente și precizează în plângere ce alte state membre sunt în cauză. Persoana afectată se asigură că fiecare stat membru în cauză primește plângerea în cel	ART. 283³ Plângeri	(1) După primirea de către persoana afectată a unei decizii de impunere care vizează dubla impunere, aceasta are dreptul să depună o plângere privind o chestiune litigioasă la A.N.A.F., solicitând soluționarea acesteia. Plângerea trebuie depusă în termen de trei ani de la comunicarea deciziei de impunere care are ca rezultat sau care urmează să aibă ca rezultat o chestiune litigioasă, indiferent dacă persoana afectată a recurs la căile de atac administrative sau judiciare disponibile în temeiul normelor legale în vigoare. (2) Persoana afectată depune, simultan, plângerea conținând aceleași informații, fiecărei autorități competente a statelor membre în cauză, în termenul prevăzut la alin. (1), și precizează în plângere ce alte state membre sunt implicate. (3) În cazul în care plângerea este depusă la	

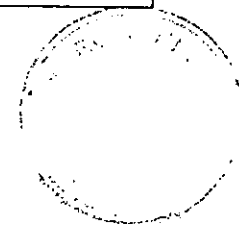
	puțin una dintre următoarele limbi: a) una dintre limbile oficiale ale statului membru respectiv, în conformitate cu dreptul intern; sau b) orice altă limbă pe care statul membru respectiv o acceptă în acest scop.		A.N.A.F., prevederile art. 8 privind limba oficială în administrația fiscală se aplică în mod corespunzător.	
	(2) Fiecare autoritate competentă confirmă primirea plângerii în termen de două luni de la primirea plângerii. De asemenea, fiecare autoritate competentă informează autoritățile competente ale celorlalte state membre în cauză cu privire la primirea plângerii în termen de două luni de la primire. De asemenea, în această etapă, autoritățile competente se informează reciproc cu privire la limba sau limbile de comunicare pe care intenționează să le utilizeze pe parcursul procedurilor relevante.		(4) A.N.A.F. înștiințează atât persoana afectată cât și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la primirea plângerii, în termen de 60 de zile de la data înregistrării acesteia. (5) A.N.A.F. informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la limba de comunicare pe care o utilizează pe parcursul procedurilor.	
	(3) Plângerea se acceptă numai dacă, într-o primă etapă, persoana afectată care face plângerea furnizează autorităților competente ale fiecăruia dintre statele membre în cauză următoarele informații: a) numele, adresa (adresele), numărul (numerele) de identificare fiscală și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei sau persoanelor afectate care au adresat plângerea autorităților competente și a oricărei alte persoane afectate; b) perioadele fiscale avute în vedere; c) detalii privind faptele și circumstanțele		(6) Plângerea persoanei afectate trebuie să cuprindă următoarele informații și documente: a) numele, adresa/adresele, codul de identificare fiscală/numărul sau numerele de identificare fiscală și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei sau persoanelor afectate care au depus plângerea la A.N.A.F. și a oricărei alte persoane afectate; b) perioadele fiscale avute în vedere; c) detalii privind faptele și circumstanțele	

relevante pentru cazul respectiv (inclusiv detalii privind structura tranzacției și privind relațiile dintre persoana afectată și celelalte părți la tranzacțiile relevante, precum și faptele stabilite cu bună credință în cadrul unui acord obligatoriu reciproc între persoana afectată și administrația fiscală, după caz) și, în special, natura și data acțiunilor care au condus la chestiunea litigioasă (inclusiv, după caz, detalii privind aceleași venituri încasate în celălalt stat membru și privind includerea unor astfel de venituri în veniturile impozabile din celălalt stat membru și detalii privind impozitul plătit sau care va fi plătit în legătură cu astfel de venituri în celălalt stat membru), precum și cuantumul aferente în monedele statelor membre în cauză, însoțite de copii ale tuturor documentelor justificative; d) o trimitere la normele naționale aplicabile și la acordul sau convenția menționată la articolul 1; în cazul în care se aplică mai multe acorduri sau convenții, persoana afectată care face plângerea precizează acordul sau convenția care este interpretată în raport cu chestiunea litigioasă relevantă. Astfel de acorduri sau convenții constituie acordurile sau convențiile aplicabile în sensul prezentei directive; e) următoarele informații furnizate de către persoana afectată care a înaintat plângerea		relevante pentru cazul respectiv, inclusiv detalii privind structura tranzacției și relațiile dintre persoana afectată și celelalte părți implicate în tranzacțiile relevante, precum și cu privire la faptele stabilite cu bună credință în cadrul unui acord obligatoriu reciproc, respectiv soluție fiscală individuală anticipată sau acord de preț în avans prevăzute la art. 52, încheiat anterior între persoana afectată și administrația fiscală, după caz. De asemenea, persoana afectată trebuie să ofere informații referitoare la natura și data acțiunilor care au condus la chestiunea litigioasă, inclusiv, după caz, detalii privind aceleași venituri încasate în celălalt stat membru și privind includerea unor astfel de venituri în categoria veniturilor impozabile din celălalt stat membru și detalii privind impozitul plătit sau care urmează a fi plătit în legătură cu astfel de venituri în celălalt stat membru, precum și cuantumul aferente în monedele statelor membre în cauză, însoțite de copii ale tuturor documentelor justificative; d) o trimitere la normele legale în vigoare și la acordurile sau convențiile prevăzute la art. 283¹ alin. (3) lit. a). În cazul în care se aplică mai multe acorduri sau convenții, persoana afectată precizează convenția care generează chestiunea litigioasă.	
--	--	--	--

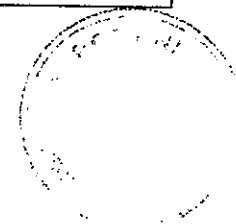
autorităților competente, împreună cu copii ale tuturor documentelor justificative: i) o explicație a motivului pentru care persoana afectată consideră că există o chestiune litigioasă; ii) detalii privind căile de atac și procedurile inițiate de persoana afectată în ceea ce privește tranzacțiile relevante și hotărârile judecătorești privind chestiunea litigioasă; iii) angajamentul persoanei afectate de a răspunde cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de o autoritate competentă și de a furniza orice documentație la cererea autorităților competente; iv) o copie după decizia de impunere finală, sub forma unui aviz de impunere finală, raport de inspecție fiscală sau alt document echivalent care conduce la chestiunea litigioasă, precum și o copie după orice alte documente emise de autoritățile fiscale în ceea ce privește chestiunea litigioasă, după caz; v) informații cu privire la orice plângere înaintată de persoana afectată în baza unei alte proceduri de acord amiabil sau a unei alte proceduri de soluționare a litigiilor în sensul articolului 16 alineatul (5) și un		e) informații și copii ale documentelor justificative cu privire la: 1. motivul pentru care persoana afectată consideră că există o chestiune litigioasă; 2. detalii privind căile de atac administrative și judiciare, procedurile inițiate de persoana afectată în ceea ce privește tranzacțiile relevante, precum și copii ale deciziilor de soluționare a contestației și/sau ale hotărârilor judecătorești pronunțate, după caz, în legătură cu chestiunea litigioasă; 3. declarație scrisă a persoanei afectate prin care se angajează să răspundă cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de A.N.A.F. și să furnizeze orice documentație la cererea acesteia; 4. informații cu privire la decizia de impunere care conduce la chestiunea litigioasă, inclusiv cazurile în care decizia de impunere a rămas definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare, emise de A.N.A.F., precum și o copie a oricăror altor documente emise de celelalte autorități fiscale ale statelor membre în cauză în ceea ce privește chestiunea litigioasă, după caz; 5. informații cu privire la orice plângere depusă de persoana afectată în baza unei alte proceduri amiable sau a unei alte proceduri de soluționare	
--	--	--	--

	angajament expres al persoanei afectate că va respecta dispozițiile articolului 16 alineatul (5), după caz;		a litigiilor privind aceeași chestiune litigioasă, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 283 ¹ alin. (1) lit. b) și c) și o declarație scrisă a persoanei afectate prin care se angajează că urmează să respecte dispozițiile art. 283 ¹ alin. (2), după caz;	
	f) alte informații suplimentare specifice solicitate de autoritățile competente care sunt considerate necesare pentru a efectua examinarea pe fond a cazului respectiv. (4) Autoritățile competente ale fiecăruia dintre statele membre în cauză pot solicita informațiile menționate la alineatul (3) litera (f) în termen de trei luni de la data primirii plângerii. Noi solicitări de informații pot fi adresate ulterior, în cadrul procedurii de acord amiabil prevăzute la articolul 4, în cazul în care autoritățile competente consideră că acest lucru este necesar. Se aplică dreptul intern în ceea ce privește protecția informațiilor și protecția secretului comercial, de afaceri, industrial sau profesional sau procesele comerciale. Persoana afectată care primește o cerere în conformitate cu alineatul (3) litera (f) răspunde în termen de trei luni de la primirea cererii. O copie a acestui răspuns este transmisă simultan autorităților competente ale celorlalte state membre în cauză.		(7) În termen de 90 de zile de la data primirii plângerii, A.N.A.F. poate solicita informații și documente suplimentare, față de cele menționate la alin. (6), care sunt necesare pentru a efectua examinarea pe fond a cazului respectiv. (8) Persoana afectată răspunde în termen de 90 de zile de la data primirii solicitării prevăzute la alin. (7) și transmite, simultan, o copie a acestui răspuns autorităților competente ale celorlalte state membre în cauză. (9) Furnizarea informațiilor și documentelor prevăzute la alin. (6) și (7) poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice.	

	(6) O persoană afectată care dorește să retragă o plângere transmite simultan o notificare de retragere în scris fiecărei autorități competente a statelor membre în cauză. Notificarea pune capăt tuturor procedurilor în temeiul prezentei directive cu efect imediat. Autoritățile competente ale statelor membre care primesc o astfel de notificare informează fără întârziere celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la încheierea procedurilor. În cazul în care, din orice motiv, o chestiune litigioasă încetează să existe, toate procedurile în temeiul prezentei directive se încheie cu efect imediat, iar autoritățile competente ale statelor membre în cauză informează fără întârziere persoana afectată cu privire la situație și la motivele de ordin general.		(10) Persoana afectată care dorește să retragă o plângere transmite, simultan, o notificare de retragere a plângerii, în scris, fiecărei autorități competente a statelor membre în cauză. Notificarea pune capăt, fără întârziere, tuturor procedurilor derulate în temeiul prezentului capitol. În cazul în care A.N.A.F. primește o astfel de notificare informează, de îndată, celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la încheierea procedurilor. (11) Persoana afectată poate retrage plângerea înainte de a se ajunge la un acord reciproc sau înainte de a se emite decizia finală de către autoritățile competente implicate. (12) În cazul în care, din orice motiv, o chestiune litigioasă încetează să existe, toate procedurile derulate în temeiul prezentului capitol se încheie, iar A.N.A.F. informează, de îndată, persoana afectată cu privire la motivele de fapt și de drept ale încheierii procedurilor.	
Articolul 3 Plângeri	(5) Autoritățile competente ale fiecăruia dintre statele membre în cauză adoptă o decizie privind acceptarea sau respingerea plângerii în termen de șase luni de la primirea acesteia sau în termen de șase luni	ART. 283⁴ Decizia autorității competente cu privire la plângere	(1) În termen de 180 de zile de la primirea plângerii sau în termen de 180 de zile de la primirea informațiilor și documentelor solicitate în temeiul art. 283³ alin. (7), dacă această dată este ulterioară celei dintâi, A.N.A.F. decide dacă:	

Articolul 5 Decizia autorității competente cu privire la plângere	de la primirea informațiilor menționate la alineatul (3) litera (f), dacă această dată este ulterioară celei dintâi. Autoritățile competente informează fără întârziere persoana afectată și autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la decizia lor. În termen de șase luni de la primirea plângerii sau în termen de șase luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (3) litera (f), dacă această dată este ulterioară celei dintâi, o autoritate competentă poate decide să soluționeze chestiunea litigioasă în mod unilateral, fără implicarea celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză. (1) Autoritatea competentă a unui stat membru în cauză poate decide să respingă plângerea în termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (5) dacă: (a) plângerea nu conține informațiile solicitate în temeiul articolului 3 alineatul (3) [inclusiv orice informație solicitată în temeiul articolului 3 alineatul (3) litera (f) care nu a fost prezentată în termenul menționat la articolul 3 alineatul (4)]; (b) nu există o chestiune litigioasă; sau (c) plângerea nu a fost introdusă în termenul de trei ani prevăzut la articolul 3 alineatul		a) acceptă plângerea și demarează procedura amiabilă prevăzută la art. 283⁵; b) acceptă plângerea și soluționează chestiunea litigioasă, în mod unilateral, fără implicarea celorlalte autorități competente; c) respinge plângerea. (2) A.N.A.F. decide să respingă plângerea, în termenul prevăzut la alin. (1), în cazul în care: a) plângerea nu conține informațiile și documentele solicitate în temeiul art. 283³ alin. (6); b) persoana afectată nu furnizează informațiile și documentele solicitate în temeiul art. 283³ alin. (7); c) nu există o chestiune litigioasă;	
---	--	--	--	--

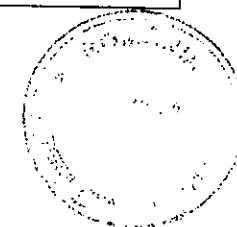
Articolul 3 Plângeri	(1). (5) În acest caz, autoritatea competentă relevantă transmite, fără întârziere, o notificare persoanei afectate și celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, după care procedurile în temeiul prezentei directive se încheie.		d) plângerea nu a fost introdusă în termenul de trei ani prevăzut la art. 283³ alin. (1).	
Articolul 5 Decizia autorității competente cu privire la plângere	(1) Atunci când informează persoana afectată în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (5), autoritatea competentă indică motivele generale ale respingerii. (2) În cazul în care o autoritate competentă a statului membru în cauză nu a luat o decizie cu privire la plângere în termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (5), plângerea este considerată acceptată de către autoritatea competentă respectivă. (3) Persoana afectată are dreptul de a ataca decizia autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele naționale, în cazul în care toate autoritățile competente ale statelor membre		(3) A.N.A.F. notifică, de îndată, persoana afectată și autoritățile competente ale statelor membre în cauză cu privire la decizia luată. (4) În cazul în care A.N.A.F. decide să soluționeze chestiunea litigioasă în mod unilateral, procedurile derulate în temeiul prezentului capitol se încheie. (5) În cazul în care A.N.A.F. decide respingerea plângerii, aceasta indică, în cuprinsul notificării adresate persoanei afectate, motivele de fapt și de drept ale respingerii. (6) În cazul în care A.N.A.F. nu a luat nicio decizie cu privire la plângere în termenul prevăzut la alin. (1), plângerea este considerată acceptată de către aceasta. (7) În cazul în care plângerea a fost respinsă, persoana afectată poate proceda după cum urmează: a) dacă plângerea a fost respinsă de către toate	

	în cauză au respins plângerea. Persoana afectată care exercită dreptul la o cale de atac nu i se poate interzice să adreseze o cerere în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a): (a) cât timp decizia face încă obiectul unei căi de atac în conformitate cu legislația statului membru în cauză; (b) în cazul în care decizia de respingere poate fi încă atacată ulterior în baza procedurii căii de atac din statele membre în cauză; sau (c) în cazul în care decizia de respingere a fost confirmată în baza procedurii căii de atac de la litera (a), dar nu se poate face derogare de la hotărârea instanței relevante sau a altor autorități judiciare relevante din oricare dintre statele membre în cauză. În cazul în care a fost exercitat dreptul la o cale de atac, este luată în considerare hotărârea instanței relevante sau a altei		autoritățile competente în cauză, persoana afectată poate contesta decizia de respingere emisă de A.N.A.F., prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, direct la instanța competentă, în termen de 30 de zile de la notificare; b) dacă plângerea a fost respinsă de cel puțin una dar nu de toate autoritățile competente în cauză, persoana afectată poate depune la A.N.A.F., în sensul art. 283⁶ alin. (1) lit. a), o cerere de înființare a comisiei consultative. (8) În cazul prevăzut la alin. (7) lit. a) persoana afectată care exercită dreptul la o astfel de cale de atac nu poate adresa o cerere în temeiul art. 283⁶ alin. (1) lit. a): a) cât timp decizia de respingere a plângerii face încă obiectul unei căi de atac judiciare, în conformitate cu normele legale în vigoare; b) în cazul în care decizia de respingere a plângerii poate fi încă atacată, ulterior, în baza procedurii căii de atac din celelalte state membre în cauză; c) în cazul în care decizia de respingere a plângerii a fost confirmată în baza procedurii căii de atac de la litera (a), dar nu se poate face derogare de la hotărârea instanței competente sau a altor autorități judiciare relevante din oricare dintre statele membre în cauză. În cazul în care a fost exercitat dreptul la o cale de atac, este luată în considerare hotărârea	
--	---	--	---	--

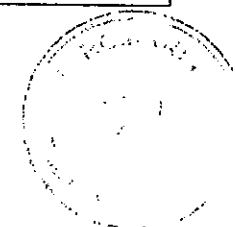
	autorități judiciare relevante, în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (a).		instanței relevante sau a altei autorități judiciare relevante, în sensul art. 283 ⁶ alin. (1) lit. a).	
Articolul 4 Procedur a de acord amiabil	(1) În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre în cauză acceptă o plângere, acestea depun eforturi pentru a soluționa chestiunea litigioasă prin procedura de acord amiabil în termen de doi ani de la data ultimei notificări a deciziei unuia dintre statele membre cu privire la acceptarea plângerii. Termenul de doi ani menționat la primul paragraf poate fi prelungit cu până la un an la cererea unei autorități competente a unui stat membru în cauză adresată tuturor celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, în cazul în care autoritatea competentă solicitantă furnizează o justificare scrisă în acest sens.	ART. 283⁵ Procedura amiabilă	(1) În cazul în care A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză acceptă plângerea, A.N.A.F. depune toate diligențele necesare pentru a soluționa chestiunea litigioasă, prin procedura amiabilă, în termen de doi ani. Termenul de doi ani începe să curgă de la data ultimei notificări a deciziei de acceptare a plângerii a uneia dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză. (2) În cazuri temeinic justificate, termenul de doi ani prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit cu până la un an la cererea A.N.A.F. sau a oricăreia dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, adresată tuturor celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză. A.N.A.F. notifică persoanei afectate prelungirea termenului prevăzut la alin. (1).	
	(2) După ce au ajuns la un acord privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente ale fiecăruia dintre statele membre în cauză transmit, fără întârziere, o notificare privind acest acord persoanei afectate, sub forma unei decizii care este obligatorie pentru autorități și executorie pentru persoana afectată, cu condiția ca persoana afectată să accepte decizia și să renunțe la dreptul de a beneficia de oricare altă cale de atac, după		(3) În cazul în care A.N.A.F. a ajuns la un acord cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la alin. (1), emite prin Ordin al Președintelui A.N.A.F. decizia de soluționare a procedurii amiabile și o transmite persoanei afectate, de îndată. (4) Decizia de soluționare a procedurii amiabile devine obligatorie și executorie, cu condiția ca persoana afectată să o accepte și să renunțe la dreptul de a promova oricare altă cale de atac, fie administrativă, fie judiciară. În cazul în care	

	caz. În cazul în care au început deja proceduri referitoare la alte căi de atac, decizia devine astfel obligatorie și executorie numai după ce persoana afectată le prezintă autorităților competente ale statelor membre în cauză dovezi că au fost luate măsuri în vederea încheierii procedurilor respective. Astfel de dovezi trebuie prezentate în termen de cel mult 60 de zile de la data la care decizia respectivă a fost notificată persoanei afectate. Decizia este apoi pusă în aplicare fără întârziere, indiferent de termenele prevăzute de dreptul intern al statelor membre în cauză.		sunt în derulare alte căi de atac, decizia de soluționare a procedurii amiabile devine astfel obligatorie și executorie numai după ce persoana afectată prezintă A.N.A.F. dovezi că au fost luate măsuri în vederea încheierii acestora. Astfel de dovezi trebuie prezentate în termen de cel mult 60 de zile de la data la care decizia respectivă a fost comunicată persoanei afectate. (5) Decizia de soluționare a procedurii amiabile este pusă în aplicare, de îndată, indiferent de termenele de prescripție prevăzute de normele legale în vigoare.	
	(3) În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre în cauză nu au ajuns la un acord privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritatea competentă a fiecărui stat membru în cauză informează persoana afectată în legătură cu acest lucru, indicând motivele generale pentru care nu s-a ajuns la un acord.		(6) În cazul în care A.N.A.F. și autoritățile competente ale statelor membre în cauză nu au ajuns la un acord privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la alin. (1) sau (2) după caz, A.N.A.F. notifică persoana afectată în legătură cu acest lucru, indicând motivele de fapt și de drept pentru care nu s-a ajuns la un acord. (7) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile, precum și de relaționare a autorităților competente ale statelor membre în cauză, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F..	
Articolul 6 Soluționarea litigiilor de către	(1) În baza unei cereri pe care persoana afectată o adresează autorităților competente ale statelor membre în cauză, autoritățile competente respective înființează o comisie consultativă (denumită în continuare	ART. 283⁶ Soluționarea litigiilor de către comisia consultativă	(1) În baza unei cereri pe care persoana afectată o adresează A.N.A.F. și celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, aceasta împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză înființează o comisie	

comisia consultativă	„comisia consultativă”) în conformitate cu articolul 8, în cazul în care: (a) plângerea înaintată de persoana afectată este respinsă în temeiul articolului 5 alineatul (1) de cel puțin una dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, dar nu de toate; sau (b) autoritățile competente ale statelor membre în cauză au acceptat plângerea înaintată de persoana afectată, dar nu au ajuns la un acord cu privire la modul de soluționare pe cale amiabilă a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (1). Persoana afectată poate face o astfel de cerere numai dacă, în conformitate cu normele naționale aplicabile, împotriva respingerii menționate la articolul 5 alineatul (1): nu poate fi exercitată nicio cale de atac, nu există nicio cale de atac în curs sau persoana afectată a renunțat în mod formal la dreptul său la o cale de atac. Cererea include o declarație în acest sens. Persoana afectată formulează în scris cererea de a se înființa o comisie consultativă, în termen de cel mult 50 de zile de la data primirii notificării în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) sau articolul 4 alineatul (3) sau 50 de zile de la data pronunțării hotărârii de către instanța		consultativă, denumită în continuare <i>comisia consultativă</i>, în conformitate cu art. 283⁸, în cazul în care: a) plângerea înaintată de persoana afectată este respinsă, în temeiul art. 283⁴ alin. (2), de cel puțin una dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, dar nu de toate; b) A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză au acceptat plângerea depusă de persoana afectată, dar nu au ajuns la un acord cu privire la modul de soluționare pe cale amiabilă a chestiunii litigioase în termenul prevăzut la art. 283⁵ alin. (1) sau (2) după caz. (2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), persoana afectată poate adresa cererea de înființare a comisiei consultative dacă împotriva deciziei de respingere a plângerii: nu poate fi exercitată nicio cale judiciară de atac, nu există nicio cale judiciară de atac în curs sau aceasta a renunțat în mod formal la dreptul său la o cale judiciară de atac. Cererea include o declarație scrisă în acest sens. (3) Persoana afectată formulează în scris cererea de înființare a comisiei consultative, în termen de cel mult 50 de zile de la data primirii notificării în conformitate cu art. 283⁴ alin. (3) sau cu art. 283⁵ alin. (6) sau 50 de zile de la data pronunțării hotărârii de către instanța competentă, în conformitate cu art. 283⁴ alin. (7)	
------------------------------------	---	--	---	--

	relevantă sau autoritatea judiciară relevantă, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), după caz. Comisia consultativă este înființată în termen de cel mult 120 de zile de la primirea unei astfel de cereri și, după înființare, președintele acesteia informează în acest sens persoana afectată fără întârziere.		lit. a), după caz. (4) Comisia consultativă este înființată în termen de cel mult 120 de zile de la primirea cererii prevăzute la alin. (1). În acest sens, președintele comisiei consultative trimite o notificare, fără întârziere, persoanei afectate.	
	(2) Comisia consultativă înființată astfel cum este prevăzut la alineatul (1) litera (a) adoptă o decizie privind acceptarea plângerii în termen de șase luni de la data înființării. Aceasta notifică decizia sa autorităților competente în termen de 30 de zile de la adoptare. În cazul în care comisia consultativă confirmă îndeplinirea tuturor cerințelor de la articolul 3, este inițiată procedura de acord amiabil prevăzută la articolul 4, la cererea uneia dintre autoritățile competente. Autoritatea competentă în cauză notifică această cerere comisiei consultative, celorlalte autorități competente în cauză și persoanei afectate. Termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) începe de la data notificării deciziei luate de către comisia consultativă cu privire la acceptarea plângerii. În cazul în care niciuna dintre autoritățile competente nu a solicitat inițierea procedurii		(5) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), comisia consultativă adoptă o decizie privind acceptarea sau respingerea plângerii în termen de 180 de zile de la data înființării. Aceasta notifică decizia sa autorităților competente în termen de 30 de zile de la adoptare. (6) În cazul în care comisia consultativă adoptă o decizie de acceptare a plângerii, la cererea A.N.A.F. sau a uneia dintre celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză este inițiată procedura amiabilă prevăzută la art. 283⁵. Autoritatea competentă care solicită inițierea procedurii amiabile notifică această cerere comisiei consultative, celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză și persoanei afectate. Termenul prevăzut la art. 283⁵ alin. (1) sau (2) după caz, începe să curgă de la data notificării deciziei luate de către comisia consultativă cu privire la acceptarea plângerii. (7) În cazul în care nici A.N.A.F. sau nici	

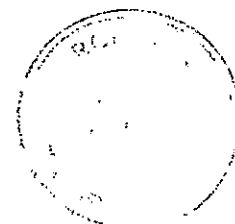
	de acord amiabil în termen de 60 de zile de la data notificării deciziei comisiei consultative, comisia consultativă emite un aviz cu privire la modul de soluționare a chestiunii litigioase, după cum se prevede la articolul 14 alineatul (1). În acest caz, în sensul articolului 14 alineatul (1), comisia consultativă se consideră a fi fost înființată la data la care termenul de 60 de zile a expirat.		celelalte autoritățile competente în cauză nu au solicitat inițierea procedurii amiabile în termen de 60 de zile de la data notificării deciziei comisiei consultative de acceptare a plângerii, comisia consultativă emite un aviz cu privire la modul de soluționare a chestiunii litigioase, după cum este prevăzut la art. 283 ¹⁴ alin. (1). În acest caz, termenul prevăzut la art. 283 ¹⁴ alin. (1) începe să curgă de la data la care termenul de 60 de zile a expirat. (8) În cazul în care comisia consultativă adoptă o decizie de respingere a plângerii, procedurile derulate în temeiul prezentului articol se încheie.	
	(3) În cazul menționat la alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezentul articol, comisia consultativă emite un aviz cu privire la modul de soluționare a chestiunii litigioase, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1).		(9) În cazul menționat la alin. (1) lit. b), comisia consultativă emite un aviz cu privire la modul de soluționare a chestiunii litigioase, în conformitate cu art. 283 ¹⁴ alin. (1).	
Articolul 7 Numirea de către instanțele competente sau de către organismul național împuternicit să facă	(1) În cazul în care o comisie consultativă nu este înființată în termenul prevăzut la articolul 6 alineatul (1), statele membre prevăd dispoziții potrivit cărora persoana afectată relevantă poate să se adreseze pentru înființarea comisiei consultative unei instanțe competente sau oricărui alt organism sau oricărei alte persoane desemnate în temeiul dreptului intern pentru îndeplinirea funcției respective (organism național împuternicit să facă numiri).	ART. 283⁷ Numirea de către instanțele competente sau de către organismul național împuternicit să facă numiri	(1) În cazul în care comisia consultativă nu este înființată în termenul prevăzut la art. 283 ⁶ alin. (4) întrucât A.N.A.F. sau celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză nu au nominalizat cel puțin o persoană independentă și un supleant al acesteia în comisia consultativă, persoana afectată poate adresa o sesizare în acest sens instanțelor competente sau oricărui alt organism național împuternicit să facă numiri din statele membre care nu au făcut nominalizările. În România organismul național împuternicit să facă numiri este Ministerul	

numiri	(2) Numirea personalităților independente și a supleanților acestora în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol este înaintată unei instanțe competente dintr-un stat membru sau unui organism național împuternicit să facă numiri numai la sfârșitul termenului de 120 de zile menționat la articolul 6 alineatul (1) și în termen de 30 de zile de la expirarea termenului respectiv. În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru nu a numit cel puțin o personalitate independentă și un supleant, persoana afectată poate solicita instanței competente sau organismului național împuternicit să facă numiri din statul membru respectiv să numească o personalitate independentă și un supleant din lista menționată la articolul 9. (3) Instanța competentă sau organismul național împuternicit să facă numiri adoptă o hotărâre în temeiul alineatului (1) și o notifică solicitantului. Procedura aplicabilă de către instanța competentă pentru numirea personalităților independente atunci când statele membre nu reușesc să facă acest lucru este aceeași cu procedura în temeiul normelor naționale în materie de arbitraj civil și comercial care se aplică în situațiile		Finanțelor Publice. (2) Sesizarea prevăzută la alin. (1) se depune în termen de 30 de zile de la expirarea termenului de 120 de zile menționat la art. 283⁶ alin. (4). (3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se numește o persoană independentă și un supleant din lista prevăzută la art. 283⁹. Ulterior, Ministerul Finanțelor Publice comunică ordinul atât persoanei afectate cât și A.N.A.F.. (4) A.N.A.F. informează celelalte autorități implicate cu privire la ordinul prevăzut la alin. (3).	
----------------------	--	--	---	--

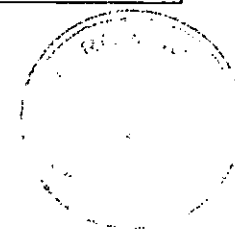
în care instanțele sau organismele naționale împuternicite să facă numiri numesc arbitri deoarece părțile nu reușesc să ajungă la un acord în acest sens. Instanța competentă sau organismul național împuternicit să facă numiri din statul membru informează autoritatea competentă a statului membru respectiv, care, la rândul său, informează autoritatea competentă din celelalte state membre în cauză, fără întârziere. Autoritatea competentă a statului membru care nu a reușit inițial să numească personalitatea independentă și supleantul acesteia are dreptul de a ataca hotărârea instanței sau a organismului național împuternicit să facă numiri din statul membru respectiv, cu condiția ca autoritatea competentă să aibă dreptul de a face acest lucru în temeiul dreptului intern. În cazul respingerii, solicitantul are dreptul de a ataca hotărârea instanței în conformitate cu normele de procedură naționale. Dacă autoritățile competente ale tuturor statelor membre în cauză nu au făcut acest lucru, persoana afectată poate solicita instanțelor competente sau organismului național împuternicit să facă numiri din fiecare stat membru să numească cele două personalități independente din lista menționată la articolul 9. Personalitățile			
---	--	--	--

	independente respective numesc președintele prin tragere la sorți din lista persoanelor independente în conformitate cu articolul 8 alineatul (3). Persoanele afectate adresează sesizarea cu privire la numirea personalităților independente și a supleanților acestora fiecărui stat de rezidență al acestora, dacă sunt implicate în procedură cel puțin două persoane afectate, sau statelor membre ale căror autorități competente nu au reușit să numească cel puțin o personalitate independentă și un supleant, dacă este implicată o singură persoană afectată.		(5) Persoanele afectate adresează sesizarea cu privire la numirea persoanelor independente și a supleanților acestora fiecărui stat de rezidență al acestora, dacă sunt implicate în procedură cel puțin două persoane afectate, sau statelor membre ale căror autorități competente nu au reușit să numească cel puțin o persoană independentă și un supleant, dacă este implicată o singură persoană afectată.	
Articolul 8 Comisia consultativă	(1) Comisia consultativă menționată la articolul 6 are următoarea componență: (a) un președinte; (b) un reprezentant din partea fiecărei autorități competente în cauză. Dacă autoritățile competente sunt de acord, numărul acestor reprezentanți poate crește la doi pentru fiecare autoritate competentă; (c) o personalitate independentă care este numită de fiecare autoritate competentă din statele membre în cauză din lista menționată la articolul 9. Dacă autoritățile competente sunt de acord, numărul acestor persoane numite poate crește la două pentru fiecare autoritate competentă.	ART. 283⁸ Comisia consultativă	(1) Comisia consultativă prevăzută la art. 283⁶ are următoarea componență: a) un președinte; b) un reprezentant din partea fiecărei autorități competente ale statelor membre în cauză. Dacă autoritățile competente sunt de acord, numărul acestor reprezentanți poate crește la doi pentru fiecare autoritate competentă; c) o persoană independentă care este numită de fiecare autoritate competentă din statele membre în cauză din lista menționată la art. 283⁹. Dacă autoritățile competente sunt de acord, numărul acestor persoane numite poate crește la două pentru fiecare autoritate competentă.	
	(2) Normele privind numirea personalităților		(2) Normele privind numirea persoanelor	

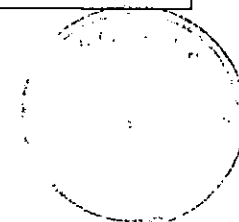
	independente se stabilesc de comun acord între autoritățile competente ale statelor membre în cauză. După numirea personalităților independente, se numește câte un supleant pentru fiecare din ele, conform normelor privind numirea persoanelor independente, în cazul în care acestea se află în imposibilitatea de a-și duce la îndeplinire sarcinile.		independente se stabilesc de comun acord între autoritățile competente ale statelor membre în cauză. După numirea persoanelor independente, se numește câte un supleant pentru fiecare din ele, conform normelor privind numirea persoanelor independente, în cazul în care acestea se află în imposibilitatea de a-și duce la îndeplinire sarcinile.	
	(3) În cazul în care normele privind numirea personalităților independente nu au fost convenite în conformitate cu alineatul (2), numirea acestora se face prin tragere la sorți.		(3) În cazul în care normele privind numirea persoanelor independente nu au fost convenite în conformitate cu alin. (2), numirea acestora se face prin tragere la sorți.	
	(4) Cu excepția cazurilor în care personalitățile independente au fost numite de către instanța competentă sau organismul național împuternicit să facă numiri astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1), autoritatea competentă a oricăreia dintre statele membre în cauză poate formula obiecții cu privire la numirea oricăreia dintre personalitățile independente, pentru oricare din motivele convenite în prealabil între autoritățile competente în cauză sau pentru oricare dintre următoarele motive: (a) personalitatea respectivă face parte dintr-o administrație fiscală în cauză sau		(4) A.N.A.F. sau orice autoritate competentă dintr-un stat membru în cauză poate formula obiecții cu privire la numirea în comisia consultativă a oricăreia dintre persoanele independente, cu excepția cazului în care persoanele independente au fost numite de către instanța competentă sau de organismul național împuternicit să facă numiri din statele membre în cauză, astfel cum se prevede la art. 283⁷. Obiecțiile pot fi formulate pentru oricare din motivele convenite, în prealabil, cu celelalte autorități competente în cauză sau pentru oricare dintre următoarele motive: a) persoana respectivă face parte dintr-o administrație sau autoritate fiscală din statele membre în cauză sau acționează în numele	

	acționează în numele acesteia sau a fost într-o asemenea situație în orice moment pe parcursul celor trei ani precedenți; (b) personalitatea respectivă are sau a avut o participație semnificativă sau un drept de vot în cadrul oricăreia dintre persoanele afectate în cauză sau dacă este sau a fost, în orice moment pe parcursul ultimilor cinci ani anteriori datei numirii sale, angajat sau consultant al acesteia; c) personalitatea respectivă nu prezintă o garanție suficientă de obiectivitate în vederea soluționării litigiului sau a litigiilor cu privire la care urmează să fie luată o decizie; (d) personalitatea respectivă este un angajat al unei întreprinderi care furnizează consultanță fiscală sau oferă, într-un alt mod, consultanță fiscală cu titlu profesional sau s-a aflat într-o asemenea situație în orice moment pe parcursul unei perioade de cel puțin trei ani anterioare datei numirii sale.		acesteia sau a fost într-o asemenea situație în orice moment pe parcursul celor trei ani precedenți numirii ei; b) persoana respectivă are sau a avut o participație semnificativă sau un drept de vot în cadrul oricăreia dintre persoanele afectate în cauză sau dacă este sau a fost, în orice moment pe parcursul ultimilor cinci ani anteriori datei numirii sale, angajat sau consultant al acesteia; c) persoana respectivă nu prezintă o garanție suficientă de obiectivitate în vederea soluționării litigiului sau a litigiilor cu privire la care urmează să fie luată o decizie; d) persoana respectivă este un angajat al unei întreprinderi care furnizează consultanță fiscală sau oferă, într-un alt mod, consultanță fiscală cu titlu profesional sau s-a aflat într-o asemenea situație în orice moment pe parcursul unei perioade de cel puțin trei ani anterioare datei numirii sale.	
	(5) Orice autoritate competentă a unui stat membru în cauză poate solicita ca o personalitate care a fost numită în conformitate cu alineatul (2) sau (3) ori supleantul său să divulge orice interes, relație sau orice alt aspect care este de natură să afecteze independența sau imparțialitatea personalității respective sau care ar putea crea în mod rezonabil aparența		(5) A.N.A.F. sau orice autoritate competentă a unui stat membru în cauză poate solicita ca o persoană independentă sau supleantul său, care au fost numiți în conformitate cu alin. (2) sau (3) după caz, să informeze despre orice interes, relație sau orice alt aspect care este de natură să afecteze independența sau imparțialitatea persoanei respective sau care ar putea crea în mod rezonabil aparența unei atitudini	

	unei atitudini părtinitoare în cadrul procedurilor. Timp de douăsprezece luni de la emiterea deciziei comisiei consultative, o personalitate independentă care face parte din comisia consultativă nu trebuie să se afle într-o situație care ar fi dat unei autorități competente motive să prezinte obiecții față de numirea sa, astfel cum este prevăzut în prezentul alineat, dacă ar fi fost în situația respectivă în momentul numirii în comisia consultativă respectivă.		părtinitoare în cadrul procedurilor. (6) Timp de douăsprezece luni de la emiterea deciziei comisiei consultative, o persoană independentă care face parte din comisia consultativă nu trebuie să se afle într-o situație care ar fi dat motive A.N.A.F. sau altei autorități competente să prezinte obiecții față de numirea sa, astfel cum este prevăzut la alin. (4), dacă ar fi fost în situația respectivă în momentul numirii sale în comisia consultativă respectivă.	
	(6) Reprezentanții fiecărei autorități competente și personalitățile independente numite în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol aleg un președinte din lista personalităților menționată la articolul 9. Cu excepția cazului în care reprezentanții fiecărei autorități competente și personalitățile independente convin altfel, președintele este un judecător.		(7) Reprezentanții fiecărei autorități competente și persoanele independente numite în conformitate cu alin. (1) aleg un președinte din lista persoanelor prevăzută de art. 283⁹. Cu excepția cazului în care reprezentanții fiecărei autorități competente și persoanelor independente convin altfel, președintele este un judecător.	
Articolul 9 Lista personalităților independente	(1) Lista personalităților independente este formată din toate personalitățile independente nominalizate de statele membre. În acest scop, fiecare stat membru nominalizează cel puțin trei persoane care sunt competente și independente și care pot acționa cu imparțialitate și integritate. (3) Fiecare stat membru instituie proceduri pentru eliminarea oricărei persoane numite	ART. 283⁹ Lista persoanelor independente	(1) Lista persoanelor independente este formată din toate persoanele independente nominalizate de statele membre. În acest sens, A.N.A.F. nominalizează pentru un mandat de 4 ani, cel puțin trei persoane ce dețin competențe în domeniul economic sau juridic, dovedite atât printr-un nivel superior al calificării profesionale, cât și prin experiența în acest domeniu, și care nu se regăsesc în niciuna dintre	

	de pe lista personalităților independente dacă persoana respectivă nu mai este independentă.		situațiile prevăzute la art. 283 ⁸ alin. (4) lit. a)-d). Neîndeplinirea condițiilor menționate anterior pe toată durata mandatului atrage excluderea de pe lista persoanelor independente. (2) Procedura de selecție în vederea includerii și excluderii persoanelor independente pe lista prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F..	
	(2) Fiecare stat membru notifică Comisiei numele personalităților independente pe care le-a nominalizat. De asemenea, fiecare stat membru furnizează Comisiei informații complete și actualizate cu privire la profilul profesional și academic al acestor persoane, la competența și experiența lor, precum și la potențialele conflicte de interese. În notificare statele membre pot preciza care dintre persoanele respective poate fi numită în funcția de președinte.		(3) A.N.A.F. notifică Comisiei Europene numele persoanelor independente pe care le-a nominalizat. De asemenea, A.N.A.F. furnizează Comisiei Europene informații complete și actualizate cu privire la profilul profesional și academic al acestor persoane, la competența și experiența lor, precum și la potențialele conflicte de interese. În notificare, A.N.A.F. poate preciza care dintre persoanele respective poate fi numită în funcția de președinte.	
	(3) Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la eventualele modificări aduse listei persoanelor independente. În cazul în care, ținând seama de dispozițiile relevante ale prezentului articol, un stat membru are motive întemeiate să formuleze obiecții față de menținerea unei personalități independente pe lista menționată din motive de lipsă de independență, acesta informează Comisia, oferind elemente de probă adecvate în sprijinul îngrijorării sale. La		(4) A.N.A.F. informează, de îndată, Comisia Europeană cu privire la eventualele modificări aduse listei persoanelor independente. (5) În cazul în care, ținând seama de dispozițiile prezentului articol, A.N.A.F. are motive întemeiate să formuleze obiecții față de menținerea unei persoane independente pe lista menționată la alin.(1) din motive de lipsă de independență, acesta informează Comisia Europeană, oferind elemente de probă adecvate în acest sens. Statul membru care a nominalizat	

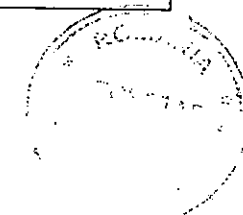
	rândul ei, Comisia informează statul membru care a nominalizat personalitatea respectivă cu privire la obiecțiile și elementele de probă. Pe baza unor astfel de obiecții și elemente de probă, acest stat membru din urmă ia, în termen de șase luni, măsurile necesare pentru a examina plângerea și a decide dacă să mențină personalitatea respectivă pe listă sau să o excludă de pe listă. Statul membru informează apoi Comisia în acest sens fără întârziere.		persoana respectivă este informat cu privire la obiecțiile și elementele de probă furnizare de A.N.A.F., prin intermediul Comisiei Europene. (6) În cazul în care A.N.A.F. a fost informată de către Comisia Europeană despre obiecții și elemente de probă privind lipsa de independență a uneia dintre persoanele independente nominalizate, ia măsurile necesare, în termen de 180 de zile, pentru a examina plângerea și a decide dacă să mențină sau să excludă persoana respectivă de pe listă. Ulterior, A.N.A.F. informează Comisia Europeană cu privire la decizia luată.	
<i>Articolul 10</i> Comisia de soluționare alternativă a litigiilor	(1) Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni să înființeze o comisie de soluționare alternativă a litigiilor (denumită în continuare „comisia de soluționare alternativă a litigiilor”) în locul unei comisii consultative, care să emită un aviz privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în conformitate cu articolul 14. Autoritățile competente ale statelor membre pot conveni, de asemenea, să instituie o comisie de soluționare alternativă a litigiilor sub forma unui comitet care să aibă un caracter permanent (denumit în continuare „comitetul permanent”).	ART. 283¹⁰ Comisia de soluționare alternativă a litigiilor	(1) În cazul prevăzut la art. 283 ⁶ alin. (1) lit. b), A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză poate conveni să înființeze: a) o comisie consultativă; b) o comisie de soluționare alternativă a litigiilor, denumită în continuare <i>comisia de soluționare alternativă a litigiilor</i> , în locul unei comisii consultative, care să emită un aviz privind modul de soluționare a chestiunii litigioase în conformitate cu art. 283 ¹⁴ ; c) în mod excepțional, o comisie de soluționare alternativă a litigiilor sub forma unui comitet care să aibă un caracter permanent, denumit în continuare <i>comitetul permanent</i> .	
	(2) Cu excepția normelor privind		(2) Cu excepția normelor privind independența	

	independența membrilor săi prevăzute la articolul 8 alineatele (4) și (5), comisia de soluționare alternativă a litigiilor poate fi diferită de comisia consultativă în ceea ce privește componența și forma. O comisie de soluționare alternativă a litigiilor poate aplica, după caz, orice procedură sau tehnică de soluționare a litigiilor pentru a soluționa chestiunea litigioasă cu efect obligatoriu. Ca alternativă la tipul de procedură de soluționare a litigiilor aplicat de comisia consultativă în temeiul articolului 8, și anume procedura avizului independent, orice alt tip de procedură de soluționare a litigiilor, inclusiv procedura de arbitraj cu ofertă finală – <i>final offer arbitration</i> (cunoscută și sub numele de arbitraj cu cea mai bună ofertă finală – <i>last best offer arbitration</i>), poate fi convenit de autoritățile competente ale statelor membre în cauză în temeiul prezentului articol și aplicat de comisia de soluționare alternativă a litigiilor.		membrilor prevăzute la art. 283⁸ alin. (4) și (5), componența comisiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) poate să difere de cea a comisiei prevăzute la alin. (1) lit. a). (3) Comisiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) pot aplica, după caz, orice procedură de soluționare a litigiilor pentru a soluționa chestiunea litigioasă cu efect obligatoriu. Ca alternativă la tipul de procedură de soluționare a litigiilor aplicat de comisia consultativă, și anume procedura avizului independent, orice alt tip de procedură de soluționare a litigiilor, inclusiv procedura de arbitraj cu ofertă finală, poate fi convenit de autoritățile competente ale statelor membre în cauză în temeiul prezentului articol și aplicat de comisia de soluționare alternativă a litigiilor.	
	(4) Articolele 12 și 13 se aplică comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția cazului în care se convine altfel în regulamentul de funcționare menționat la articolul 11.		(4) Prevederile art. 283¹² și art. 283¹³ se aplică comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția cazului în care se convine altfel în regulamentul de funcționare menționat la art. 283¹¹.	

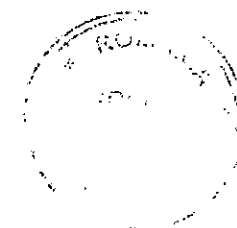
Articolul 10 Comisia de soluționare alternativă a litigiilor	(3) Autoritățile competente ale statelor membre în cauză stabilesc, de comun acord, regulamentul de funcționare în conformitate cu articolul 11.	ART. 283^{II} Regulamentul de funcționare	(1) A.N.A.F. întocmește, de comun acord cu autoritățile competente ale statelor membre în cauză, regulamentul de funcționare a comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Regulamentul se întocmește la fiecare instituire a uneia dintre comisiile menționate anterior și cuprinde cel puțin următoarele elemente:	
Articolul 11 Regulamentul de funcționare	(2) În mod concret, regulamentul de funcționare prevede următoarele: (a) descrierea și caracteristicile chestiunii litigioase; (b) termenii de referință cu privire la care autoritățile competente ale statelor membre se pun de acord în legătură cu aspectele de ordin juridic și practic care trebuie clarificate; (c) forma organismului de soluționare a litigiilor, care poate fi fie o comisie consultativă, fie o comisie de soluționare alternativă a litigiilor, precum și tipul de procedură pentru soluționarea alternativă a litigiilor, dacă diferă de procedura avizului independent aplicată de comisia consultativă;		a) descrierea și caracteristicile chestiunii litigioase; b) termenii de referință cu privire la care autoritățile competente ale statelor membre se pun de acord în legătură cu aspectele de ordin juridic și practic care trebuie clarificate; c) forma organismului de soluționare a litigiilor, care poate fi fie o comisie consultativă, fie o comisie de soluționare alternativă a litigiilor, precum și tipul de procedură pentru soluționarea alternativă a litigiilor, dacă diferă de procedura avizului independent aplicată de comisia consultativă;	

(d) calendarul procedurii de soluționare a litigiului; (e) componența comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor (inclusiv numărul și numele membrilor, detalii referitoare la competențele și calificările acestora, precum și divulgarea oricăror conflicte de interese ale membrilor); (f) normele care reglementează participarea persoanei (persoanelor) afectate și a terților la proceduri, schimburile de note, informații și elemente de probă, costurile, tipul procedurii de soluționare a litigiilor care urmează a fi utilizată și orice alt aspect procedural sau organizatoric relevant; (g) aspectele logistice aferente lucrărilor comisiei consultative și emiterii avizului acesteia. În cazul în care o comisie consultativă este înființată pentru a emite un aviz în temeiul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (a), în regulamentul de funcționare se prevăd numai informațiile menționate la articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (d), (e) și (f). (2) Regulamentul de funcționare se semnea-		d) calendarul procedurii de soluționare a litigiului; e) componența comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, inclusiv numărul și numele membrilor, detalii referitoare la competențele și calificările acestora, precum și divulgarea oricăror conflicte de interese ale membrilor; f) normele care reglementează participarea persoanei/persoanelor afectate și a terților la proceduri, schimburile de note, informații și elemente de probă, costurile, tipul procedurii de soluționare a litigiilor care urmează a fi utilizată și orice alt aspect procedural sau organizatoric relevant; g) aspectele logistice aferente lucrărilor comisiei consultative și emiterii avizului acesteia. (2) În cazul în care o comisie consultativă este înființată pentru a emite un aviz în temeiul art. 283⁶ alin. (1) lit. (a), în regulamentul de funcționare se prevăd numai informațiile menționate la alin. (1) lit. a), d), e) și f).	
--	--	--	--

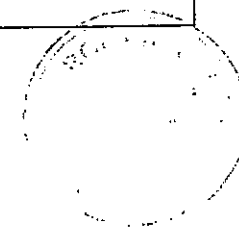
	ză între autoritățile competente ale statelor membre implicate în litigiu. (1) Statele membre prevăd ca, în termenul de 120 de zile prevăzut la articolul 6 alineatul (1), autoritatea competentă a fiecărui stat membru în cauză să notifice persoanei afectate următoarele: (a) regulamentul de funcționare al comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor; (b) data până la care trebuie adoptat avizul privind soluționarea chestiunii litigioase; (c) trimiteri la orice dispoziție juridică aplicabilă din dreptul intern al statelor membre și la orice acorduri sau convenții aplicabile.		(3) Regulamentul de funcționare se semnează de autoritățile competente ale statelor membre implicate în litigiu. (4) În termenul de 120 de zile prevăzut la art. 283⁶ alin. (4), A.N.A.F. notifică persoanei afectate următoarele: a) regulamentul de funcționare al comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor; b) data până la care trebuie adoptat avizul privind soluționarea chestiunii litigioase; c) trimiteri la orice normă juridică aplicabilă din legislația în vigoare și la orice acorduri sau convenții aplicabile. (5) În cazul în care numirea persoanelor independente se face de Ministerul Finanțelor Publice, conform art. 283⁷, A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză înființează comisia consultativă și notifică informațiile prevăzute la alin. (4) după numirea președintelui comisiei consultative, cu respectarea unui termen de 120 de zile de la data la care a fost primită sesizarea prevăzută la art. 283⁷ alin. (1).	
	(3) Comisia stabilește un regulament de funcționare standard pe baza dispozițiilor de		NU ESTE CAZUL	

	la alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Un astfel de regulament de funcționare standard se aplică în cazul în care regulamentul de funcționare este incomplet sau nu a fost notificat persoanei afectate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (2).			
	(4) Atunci când autoritățile competente nu au notificat regulamentul de funcționare persoanei afectate în conformitate cu alineatele (1) și (2), personalitățile independente și președintele completează regulamentul de funcționare pe baza formularului standard prevăzut la alineatul (3) și îl trimit persoanei afectate în termen de două săptămâni de la data înființării comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. În cazul în care personalitățile independente și președintele nu convin asupra regulamentului de funcționare sau nu îl notifică persoanei afectate, persoana sau persoanele afectate se pot adresa instanței competente în unul dintre statele membre în cauză pentru a obține un ordin pentru punerea în aplicare a regulamentului de funcționare.		(6) Atunci când A.N.A.F. nu a notificat regulamentul de funcționare persoanei afectate în conformitate cu alin. (4) și (5), persoanele independente și președintele completează regulamentul de funcționare pe baza regulamentului de funcționare standard, elaborat de Comisia Europeană în temeiul art. 11 alin. (3) din Directiva 1852/2017, pe care îl transmit persoanei afectate în termen de 15 zile de la data înființării comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. În cazul în care persoanele independente și președintele nu convin asupra regulamentului de funcționare sau nu îl notifică persoanei afectate, persoana sau persoanele afectate se pot adresa instanței competente în unul dintre statele membre în cauză pentru a obține o dispoziție pentru punerea în aplicare a regulamentului de funcționare.	

Articolul 12 Costurile procedurilor	(1) Cu excepția dispozițiilor de la alineatul (2), precum și a cazului în care autoritățile competente ale statelor membre în cauză au convenit altfel, următoarele costuri se împart în mod egal între statele membre: (a) cheltuielile personalităților independente, care reprezintă o sumă echivalentă cu media sumei rambursate în mod obișnuit înalților funcționari publici din statele membre în cauză; și (b) onorariile personalităților independente, după caz, care se limitează la 1 000 EUR de persoană pentru fiecare zi de ședință a comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Costurile care revin persoanei afectate nu sunt suportate de statele membre.	ART. 283¹² Costurile procedurilor	(1) Cu excepția prevederilor de la alin. (3), precum și a cazului în care A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză au convenit altfel, următoarele costuri se împart în mod egal între statele membre: a) cheltuielile persoanelor independente, care reprezintă o sumă echivalentă cu media sumei rambursate în mod obișnuit înalților funcționari publici din statele membre în cauză; și b) onorariile persoanelor independente, după caz, care se limitează la 1 000 EUR de persoană pentru fiecare zi de ședință a comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. (2) Costurile care revin persoanei afectate nu sunt suportate de statele membre.	
	(2) În cazul în care persoana afectată a făcut: (a) o notificare de retragere a plângerii în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) sau (b) o cerere în temeiul dispozițiilor articolului 6 alineatul (1) în urma unei respingeri în temeiul articolului 5 alineatul (1), iar comisia consultativă a decis că autoritățile competente relevante au respins plângerea în mod justificat, și, dacă autoritățile competente ale statelor membre în cauză sunt de acord, toate costurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b)		(3) În cazul în care A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză sunt de acord, toate costurile menționate la alin. (1) lit. a) și b) sunt suportate de persoana afectată în situația în care aceasta a făcut: a) o notificare de retragere a plângerii în conformitate cu art. 283³ alin. (10) sau b) o cerere în temeiul dispozițiilor art. 283⁶ alin. (1) în urma unei respingeri în temeiul art. 283⁴ alin. (2), iar comisia consultativă a decis că autoritățile competente relevante au respins plângerea în mod justificat. (4) Costurile prevăzute de prezentul articol, care	

	sunt suportate de persoana afectată.		revin statului român, în conformitate cu regulamentul de funcționare prevăzut la art. 283 ¹¹ , se suportă din bugetul A.N.A.F.	
Articolul 13 Informații, elemente de probă și audieri	(1) În sensul procedurii menționate la articolul 6, în cazul în care autoritățile competente ale statelor membre în cauză sunt de acord, persoana sau persoanele afectate pot furniza comisiei consultative sau comisiei de soluționare alternativă a litigiilor orice informație, element de probă sau document care ar putea fi relevant pentru luarea deciziei. Persoana sau persoanele afectate și autoritățile competente ale statelor membre în cauză furnizează orice informație, element de probă sau document la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente respective pot refuza să furnizeze informații comisiei consultative în oricare dintre următoarele cazuri: (a) obținerea informațiilor necesită măsuri administrative care contravin dreptului intern; (b) informațiile nu pot fi obținute în temeiul dreptului intern al statului membru în cauză; (c) informațiile se referă la secrete comerciale, industriale sau profesionale ori la procese comerciale; (d) divulgarea informațiilor este contrară	ART. 283¹³ Informații, elemente de probă și audieri	(1) În sensul procedurii menționate la art. 283⁶, în cazul în care autoritățile competente ale statelor membre în cauză sunt de acord, persoana sau persoanele afectate pot furniza comisiei consultative sau comisiei de soluționare alternativă a litigiilor orice informații, elemente de probă sau documente care ar putea fi relevante pentru luarea deciziei. Persoana sau persoanele afectate și A.N.A.F. furnizează orice informații, elemente de probă sau documente la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), A.N.A.F. poate refuza să furnizeze informații comisiei consultative în oricare dintre următoarele cazuri: a) obținerea informațiilor necesită măsuri administrative care contravin normelor legale în vigoare; b) informațiile nu pot fi obținute în temeiul normelor legale în vigoare; c) informațiile se referă la secrete comerciale, industriale sau profesionale ori la procese comerciale; d) divulgarea informațiilor este contrară ordinii	

	ordinii publice.		publice.	
	(2) Persoanele afectate pot, la cerere și cu acordul autorităților competente ale autorităților statelor membre în cauză, să se prezinte sau să fie reprezentate în fața comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate se prezintă sau sunt reprezentate în fața comisiei la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.		(3) Persoanele afectate pot, la cerere și cu acordul autorităților competente ale statelor membre în cauză, să se prezinte sau să fie reprezentate în fața comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate se prezintă sau sunt reprezentate în fața comisiei la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.	
	(3) Personalitățile independente sau oricare alt membru respectă obligația de păstrare a secretului profesional în temeiul dreptului intern al fiecăruia dintre statele membre în cauză, în legătură cu informații pe care le primesc în calitate lor de membri ai comisiei consultative sau ai comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate și, după caz, reprezentanții acestora se angajează să trateze ca secrete orice informații (inclusiv documente) pe care le primesc în timpul acestor lucrări. Persoanele afectate și reprezentanții acestora fac o declarație în acest sens pe lângă autoritățile competente ale statelor membre în cauză, atunci când li se solicită acest lucru în cursul lucrărilor. Statele membre adoptă sancțiunile adecvate		(4) Persoanele independente sau oricare alt membru nominalizat de A.N.A.F. au obligația de a păstra secretul profesional, în temeiul normelor legale în vigoare, în legătură cu informații pe care le primesc în calitate lor de membri ai comisiei consultative sau ai comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Persoanele afectate și, după caz, reprezentanții acestora se angajează să respecte obligația de confidențialitate privind orice informații, inclusiv documente pe care le primesc în timpul lucrărilor comisiei consultative sau a comisiei de soluționare a litigiilor. Persoanele afectate și reprezentanții acestora fac o declarație în acest sens pe lângă A.N.A.F. , atunci când li se solicită acest lucru în cursul lucrărilor.	

	pentru orice încălcare a obligațiilor de păstrare a secretului profesional.			
Articolul 14 Avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor	(1) O comisie consultativă sau o comisie de soluționare alternativă a litigiilor emite avizul autorităților competente ale statelor membre în cauză în termen de șase luni de la data la care a fost instituită. În cazul în care comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor consideră că, dată fiind natura chestiunii litigioase, sunt necesare mai mult de șase luni pentru a emite un aviz, acest termen poate fi prelungit cu trei luni. Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor informează autoritățile competente ale statelor membre în cauză și persoanele afectate cu privire la prelungire.	ART. 283 ¹⁴ Avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor	(1) O comisie consultativă sau o comisie de soluționare alternativă a litigiilor notifică avizul autorităților competente ale statelor membre în cauză în termen de 180 de zile de la data la care a fost instituită. În cazul în care comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor consideră că, dată fiind natura chestiunii litigioase, sunt necesare mai mult de 180 de zile pentru a emite un aviz, acest termen poate fi prelungit cu 90 de zile. Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor informează autoritățile competente ale statelor membre în cauză și persoanele afectate cu privire la prelungire.	
	(2) Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își întemeiază avizul pe dispozițiile acordurilor sau ale convențiilor aplicabile menționate la articolul 1, precum și pe oricare dintre normele naționale aplicabile.		(2) Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își întemeiază avizul pe dispozițiile acordurilor sau convențiilor aplicabile prevăzute la art. 283 ¹ alin. (3) lit. a), precum și pe oricare dintre normele legale în vigoare aplicabile.	
	(3) Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își adoptă avizul cu o majoritate simplă a membrilor săi. În cazul în care nu se poate ajunge la o majoritate, votul președintelui este definitiv pentru avizul final. Președintele comunică autorităților competente avizul		(3) Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își adoptă avizul cu o majoritate simplă a membrilor săi. În cazul în care nu se poate ajunge la o majoritate, votul președintelui este definitiv pentru avizul final. Președintele comunică autorităților competente avizul comisiei consultative sau al	

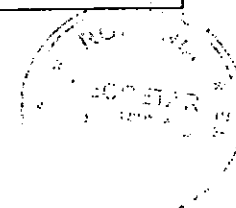
	comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.		comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.	
Articolul 15 Decizia finală	(1) Autoritățile competente convin asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase în termen de șase luni de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. (2) Autoritățile competente pot lua o decizie contrară avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Cu toate acestea, în cazul în care nu reușesc să ajungă la un acord privind modul de soluționare a chestiunii litigioase, acestea sunt obligate să respecte avizul respectiv.	ART. 283¹⁵ Decizia finală	(1) În termen de 180 de zile de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, A.N.A.F. împreună cu autoritățile competente ale statelor membre în cauză procedează după cum urmează: a) se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală cu respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiului; b) se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală fără respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiului; c) nu se pun de acord asupra modului de soluționare a chestiunii litigioase și emit o decizie finală cu respectarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiului.	
	(3) Fiecare stat membru prevede ca autoritate competentă să notifice fără întârziere persoanei afectate decizia finală privind soluționarea chestiunii litigioase. În absența unei astfel de notificări în termen de 30 de zile de la luarea deciziei, persoana afectată poate introduce o cale de atac în statul său membru de reședință în conformitate cu normele naționale aplicabile, în vederea obținerii deciziei		(2) În cazul în care persoana afectată este rezidentă fiscal în România, A.N.A.F. notifică, fără întârziere, persoanei afectate decizia finală privind chestiunea litigioasă. În absența unei astfel de notificări în termen de 30 de zile de la luarea deciziei, persoana afectată se poate adresa instanței competente în vederea obținerii deciziei.	

	finale.			
	(4) Decizia finală este obligatorie pentru statele membre în cauză și nu constituie un precedent. Decizia finală este pusă în aplicare cu condiția ca persoana sau persoanele afectate să accepte decizia finală și să renunțe la dreptul de a exercita orice cale de atac de la nivel național în termen de 60 de zile de la data la care decizia finală a fost notificată, după caz. Cu excepția cazului în care instanța relevantă sau altă autoritate judiciară relevantă a unui stat membru în cauză hotărăște, în conformitate cu normele sale naționale aplicabile privind căile de atac și prin aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 8, că a existat o lipsă de independență, decizia finală este pusă în aplicare în temeiul dreptului intern al statelor membre în cauză, care, în urma deciziei finale, își modifică impozitarea, indiferent de eventualele termene prevăzute de dreptul intern. În cazul în care decizia finală nu a fost pusă în aplicare, persoana afectată poate sesiza instanța competentă a statului membru care nu a pus în aplicare decizia finală, pentru a asigura punerea în aplicare a acesteia.		(3) Decizia finală este obligatorie pentru statele membre în cauză și nu constituie un precedent. Decizia finală este pusă în aplicare cu condiția ca persoana sau persoanele afectate să o accepte și să renunțe la dreptul de a exercita orice cale de atac de la nivel național în termen de 60 de zile de la data la care decizia a fost notificată, după caz. (4) Cu excepția cazului în care Curtea de Apel București hotărăște că, în conformitate cu normele legale în vigoare privind căile de atac și prin aplicarea criteriilor prevăzute la art. 283⁸ alin. (4) și (6), a existat o lipsă de independență, decizia finală este pusă în aplicare de A.N.A.F. care, în urma deciziei, modifică impozitarea, indiferent de termenele de prescripție prevăzute de normele legale în vigoare. În cazul în care decizia nu a fost pusă în aplicare, persoana afectată poate sesiza Curtea de Apel București pentru a asigura punerea în aplicare a acesteia.	
Articolul 16 ză să fiiu	(1) Faptul că măsura luată de un stat membru, care a generat o chestiune litigioasă, devine finală în temeiul dreptului	ART. 283 ¹⁶ Interacțiunea procedurile	cu și	(1) Persoana afectată poate recurge la procedurile prevăzute de prezentul capitol, chiar dacă decizia de impunere care a generat

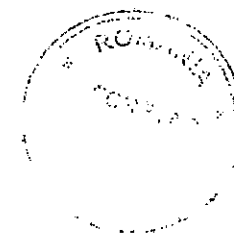
nea cu proceduri le și derogările naționale	intern nu împiedică persoanele afectate să recurgă la procedurile prevăzute în prezenta directivă.	derogările naționale	chestiunea litigioasă a rămas definitivă în sistemul cailor naționale de atac.	
	(2) Înaintarea chestiunii litigioase spre soluționare prin aplicarea procedurii de acord amiabil sau a procedurii de soluționare a litigiilor de la articolul 4 și, respectiv, articolul 6 nu împiedică un stat membru să inițieze sau să continue proceduri judiciare sau proceduri privind sancțiuni administrative și penale legate de aceleași aspecte.		(2) Înaintarea chestiunii litigioase spre soluționare prin aplicarea procedurii amiabile sau a procedurii de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 283 ⁵ și, respectiv, la art. 283 ⁶ , nu împiedică inițierea sau continuarea, în România, de proceduri judiciare sau de proceduri privind sancțiuni administrative și penale legate de aceleași aspecte.	
	(3) Persoanele afectate pot recurge la căile de atac pe care le au la dispoziție în temeiul dreptului intern al statelor membre în cauză. Cu toate acestea, atunci când persoana afectată a inițiat proceduri pentru a introduce o astfel de cale de atac, termenele menționate la articolul 3 alineatul (5) și, respectiv, articolul 4 alineatul (1) încep să curgă de la data la care o hotărâre pronunțată în cadrul procedurilor respective a devenit definitivă sau la care procedurile respective au fost încheiate definitiv într-un alt mod ori la care procedurile au fost suspendate.		(3) Persoanele afectate pot recurge la căile de atac pe care le au la dispoziție în temeiul normelor legale în vigoare. Cu toate acestea, atunci când persoana afectată a inițiat proceduri pentru a introduce o astfel de cale de atac, termenele menționate la art. 283 ⁴ alin. (1), respectiv, la art. 283 ⁵ alin. (1) și (2) încep să curgă de la data la care o hotărâre pronunțată în cadrul procedurilor respective a rămas definitivă sau la care procedurile respective au fost încheiate definitiv într-un alt mod ori la care procedurile au fost suspendate.	
	(4) În cazul în care o hotărâre privind o chestiune litigioasă a fost pronunțată de instanța relevantă sau de altă autoritate		(4) În cazul în care o hotărâre definitivă privind o chestiune litigioasă a fost pronunțată de instanța competentă din România, înainte ca	

judiciară relevantă a unui stat membru și dreptul intern al statului membru respectiv nu permite o derogare de la hotărâre, statul membru respectiv poate prevedea că: (a) înainte ca autoritățile competente ale statelor membre în cauză să fi ajuns la un acord în temeiul procedurii de acord amiabil prevăzute la articolul 4 cu privire la chestiunea litigioasă, autoritatea competentă a statului membru respectiv notifică hotărârea instanței relevante sau a altei autorități judiciare relevante celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, iar procedura respectivă este încheiată începând cu data notificării respective; (b) înainte ca persoana afectată să fi depus o cerere în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), dispozițiile articolului 6 alineatul (1) nu se aplică în cazul în care chestiunea litigioasă a rămas nesoluționată pe parcursul întregii proceduri de acord amiabil prevăzute la articolul 4, caz în care autoritatea competentă a statului membru respectiv informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la efectul acestei hotărâri a instanței relevante sau a altei autorități judiciare relevante; (c) procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul 6 este încheiată dacă hotărârea instanței relevante sau a altei		autoritățile competente ale statelor membre în cauză să fi ajuns la un acord în temeiul procedurii amiabile, prevăzute la art. 283⁵, cu privire la chestiunea litigioasă, A.N.A.F. notifică hotărârea definitivă a instanței competente celorlalte autorități competente ale statelor membre în cauză, iar procedura respectivă este încheiată începând cu data notificării respective; (5) În cazul în care o hotărâre definitivă privind o chestiune litigioasă a fost pronunțată de instanța competentă din România înainte ca persoana afectată să fi depus o cerere în conformitate cu art. 283⁶ alin. (1), dispozițiile art. 283⁶ alin. (1) nu se aplică în cazul în care chestiunea litigioasă a rămas nesoluționată pe parcursul întregii proceduri amiabile prevăzute la art. 283⁵, caz în care A.N.A.F. informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză cu privire la efectul acestei hotărâri a instanței competente. (6) Procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 283⁶ este încheiată dacă hotărârea definitivă a instanței competente a fost pronunțată în orice moment după ce o persoană	
---	--	--	--

	autorități judiciare relevante a fost pronunțată în orice moment după ce o persoană afectată a făcut o cerere în temeiul articolului 6 alineatul (1), dar înainte de emiterea de către comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor a avizului său adresat autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu articolul 14, caz în care autoritatea competentă a statului membru relevant în cauză informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză și comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor cu privire la efectul acestei hotărâri a instanței relevante sau a altei autorități judiciare relevante.		afectată a făcut o cerere în temeiul art. 283⁶ alin. (1), dar înainte de emiterea de către comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor a avizului său adresat autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu art. 283¹⁴, caz în care A.N.A.F. informează celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză și comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor cu privire la efectul acestei hotărâri a instanței competente.	
	(6) Prin derogare de la articolul 6, un stat membru în cauză poate refuza accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul respectiv în cazuri în care în statul membru respectiv au fost aplicate sancțiuni în legătură cu veniturile sau capitalurile ajustate pentru fraudă fiscală, al unor abateri săvârșite cu intenție sau al unei neglijențe grave. În cazul în care au fost inițiate proceduri judiciare sau administrative care ar putea conduce la astfel de sancțiuni, iar aceste proceduri se desfășoară simultan cu oricare dintre procedurile menționate în prezenta		(7) Prin excepție de la art. 283⁶, A.N.A.F. poate refuza accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul respectiv în cazuri în care în România au fost aplicate sancțiuni în legătură cu veniturile sau capitalurile ajustate pentru infracțiunile de evaziune fiscală, inclusiv infracțiunile aflate în legătură cu acestea. În cazul în care au fost inițiate proceduri judiciare sau administrative care ar putea conduce la astfel de sancțiuni, iar aceste proceduri se desfășoară simultan cu oricare dintre procedurile menționate în prezentul capitol, A.N.A.F. poate suspenda procedurile desfășurate în temeiul prezentului capitol de la data acceptării plângerii	

	directivă, o autoritate competentă poate suspenda procedurile desfășurate în temeiul prezentei directive de la data acceptării plângerii până la data rezultatului final al procedurilor respective.		până la data rezultatului final al procedurilor respective.	
	(7) Un stat membru poate să refuze accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul 6, de la caz la caz, în cazul în care o chestiune litigioasă nu se referă la dubla impunere. Într-un astfel de caz, autoritatea competentă a statului membru respectiv informează persoana afectată și autoritățile competente ale statelor membre în cauză fără întârziere.		(8) A.N.A.F. poate să refuze accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 283 ⁶ în cazul în care o chestiune litigioasă nu se referă la dubla impunere. Într-un astfel de caz, A.N.A.F. informează persoana afectată și autoritățile competente ale statelor membre în cauză fără întârziere.	
Articolul 17 Dispoziții speciale pentru persoane fizice și întreprinderi mai mici	În cazul în care persoana afectată: (a) este o persoană fizică; sau (b) nu este o întreprindere mare și nu face parte dintr-un grup mare [astfel cum sunt definite în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (5)], persoana afectată poate depune plângerile, răspunsurile la o cerere de informații suplimentare, retragerile și cererile menționate la articolul 3 alineatele (1), (4) și (6) și, respectiv, la articolul 6 alineatul (1) (denumite în continuare „comunicările”) numai autorității competente a statului membru în care persoana afectată își are reședința, prin derogare de la dispozițiile menționate. Autoritatea competentă a statului membru respectiv transmite în	ART. 283¹⁷ Dispoziții speciale pentru persoane fizice și întreprinderi mici	(1) Prin excepție de la dispozițiile anterior menționate, în cazul în care persoana afectată este o persoană fizică, microîntreprindere sau întreprindere mică și nu face parte dintr-un grup mare, astfel cum acestea sunt definite în Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, persoana afectată poate depune plângerile, răspunsurile la o cerere de informații suplimentare, retragerile și cererile menționate la art. 2833 alin. (1), (7) și (10) și, respectiv, la art. 2836 alin. (1), denumite în continuare comunicările, numai la A.N.A.F. dacă persoana afectată este rezidentă fiscal în România.	

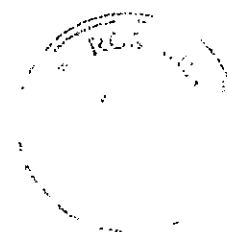
	același timp o notificare autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză, în termen de două luni de la data primirii unor astfel de comunicări. După transmiterea notificării, se consideră că persoana afectată a transmis comunicarea tuturor celorlalte state membre în cauză la data notificării respective. În cazul informațiilor suplimentare în temeiul articolului 3 alineatul (4), autoritatea competentă a statului membru care primește informațiile suplimentare transmite în același timp o copie autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză. De îndată ce copia a fost transmisă, se consideră că informațiile suplimentare au fost primite de toate statele membre în cauză la data primirii unor astfel de informațiile.		(2) În termen de 60 de zile de la data primirii comunicărilor prevăzute la alin. (1), A.N.A.F. transmite, în același timp, o notificare autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză. După transmiterea notificării, se consideră că persoana afectată a transmis comunicările tuturor celorlalte state membre în cauză la data notificării respective. (3) În cazul în care A.N.A.F. primește informații suplimentare în temeiul art. 283¹⁸ alin. (7), aceasta transmite, în același timp, o copie autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză. Comunicarea informațiilor suplimentare se consideră a fi realizată la data primirii unor astfel de informații de toate statele membre în cauză.	
Articolul 18 Publicarea	(1) Comisia consultativă și comisia de soluționare alternativă a litigiilor își formulează avizele în scris.	ART. 283¹⁸ Publicarea	(1) Comisia consultativă și comisia de soluționare alternativă a litigiilor își formulează avizele în scris.	
	(2) Autoritățile competente pot conveni să publice decizia finală menționată la articolul 15 în toate elementele sale, sub rezerva obținerii consimțământului din partea fiecărei persoane afectate în cauză.		(2) A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză pot conveni să publice decizia finală prevăzută la art. 283 ¹⁵ în toate elementele sale, sub rezerva obținerii consimțământului din partea fiecărei persoane afectate în cauză.	

	(3) În cazul în care autoritățile competente sau persoana afectată în cauză nu sunt de acord cu publicarea deciziei finale în toate elementele sale, autoritățile competente publică un rezumat al deciziei finale. Rezumatul cuprinde descrierea cazului și a obiectului său, data, perioadele fiscale vizate, temeiul juridic, sectorul industrial și o scurtă descriere a rezultatului final. Acesta include și o descriere a metodei de arbitraj utilizate. Autoritățile competente transmit persoanei afectate, înainte de publicare, informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu primul paragraf. În cel mult 60 de zile de la primirea informațiilor respective, persoana afectată poate solicita autorităților competente să nu publice informații care se referă la secrete comerciale, industriale sau profesionale ori la procese comerciale sau care contravin ordinii publice.		(3) În cazul în care autoritățile competente sau persoana afectată în cauză nu sunt de acord cu publicarea deciziei finale în toate elementele sale, A.N.A.F. și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză publică un rezumat al deciziei finale. Rezumatul deciziei finale cuprinde toate elementele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/652 al Comisiei din 24 aprilie 2019 de stabilire a regulamentului de funcționare standard pentru comisia consultativă sau pentru comisia de soluționare alternativă a litigiilor și a unui formular standard pentru comunicarea informațiilor referitoare la publicarea deciziei finale în conformitate cu Directiva (UE) 2017/1852 a Consiliului. (4) A.N.A.F. împreună cu celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză transmit persoanei afectate, înainte de publicare, informațiile care urmează să fie publicate, astfel cum este prevăzut la alin. (3). În cel mult 60 de zile de la primirea informațiilor respective, persoana afectată poate solicita A.N.A.F. și celorlalte autorități competente să nu publice informații care se referă la secrete comerciale, industriale sau profesionale ori la procese comerciale sau care contravin ordinii publice.	
	(4) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, formulare standard de comunicare a informațiilor menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate		NU ESTE CAZUL	

	cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (2).			
	(5) Autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu alineatul (3).		(5) A.N.A.F și celelalte autorități competente ale statelor membre în cauză notifică, de îndată, Comisiei Europene informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu alineatul (3).	
Articolul 19 Rolul Comisiei și sprijinul administrativ	(1) Comisia actualizează și pune la dispoziție online lista autorităților competente și a personalităților independente menționată la articolul 8 alineatul (4). Lista conține doar numele personalităților respective.	ART. 283¹⁹ Rolul Comisiei și sprijinul administrativ	NU ESTE CAZUL	
	(2) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate cu scopul de a sancționa orice nerespectare a obligației de confidențialitate prevăzute la articolul 13. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.		A.N.A.F. informează Comisia Europeană cu privire la măsurile adoptate cu scopul de a sancționa orice nerespectare a obligației de confidențialitate prevăzute la art. 283 ¹³ alin. (4). NU ESTE CAZUL	
	(3) Comisia păstrează un registru central în care sunt arhivate și puse la dispoziție online informațiile publicate în conformitate cu articolul 18 alineatele (2) și (3).		NU ESTE CAZUL	
Articolul 20 Procedura comitetului	(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru soluționarea litigiilor. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.		NU ESTE CAZUL	

ui	(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.			
Articolul 21 Reexaminare	Până la 30 iunie 2024, Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei directive și prezintă Consiliului un raport. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.		NU ESTE CAZUL	
Articolul 23 Intrarea în vigoare	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică oricărei plângeri introduse începând cu 1 iulie 2019 cu privire la chestiuni litigioase legate de venituri sau capitaluri obținute într-un exercițiu financiar începând cu 1 ianuarie 2018 sau ulterior acestei date. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni să aplice prezenta directivă în ceea ce privește orice plângere care a fost introdusă înainte de data respectivă sau în exerciții financiare anterioare.		Art. II – (1) Prevederile art. 283 ¹ – 283 ¹⁹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta ordonanță, se aplică oricărei plângeri introduse începând cu 1 iulie 2019 cu privire la chestiuni litigioase legate de venituri sau capitaluri obținute într-un exercițiu financiar începând cu 1 ianuarie 2018 sau ulterior acestei date. (2) Prevederile prevăzute la alin. (1) se aplică oricărei plângeri introduse în exerciții financiare anterioare sau înainte de data de 1 iulie 2019, cu condiția ca A.N.A.F. și autoritățile competente ale statelor membre în cauză să cadă de acord în acest sens. *	
Articolul 22 Transpunere	(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 2019. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta		Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al	

	directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a trimiterii respective. (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții din legislația națională pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Uniunii Europene, seria L nr. 265 din 14 octombrie 2017.	
--	---	--	---	--